

NØVN

Minningarorð um Edvin Thomassen

f. 22. august 1922 d. 13. juli 2014

Hin trettanda juli 2014 ein tungur og ein minnist ríkur dagur.

Hendan dag fari eg seint at gloyma, eg var til arbeiðis á Ellisheiminum, var og tosaði við pápa beint áðrenn eg fór heim henda sama dag, eg visti av at pápi var sjúkur, men at hetta var tann síðsta løtan vit kundu tosað saman kundi eg ikki goyma inni í mær sjálvum, eg vildi eiga mín pápa.

Eitt sindur út á seinra-partin tá tú systur ringir til mín, eg visti hvaðar leiðin gekk, heim til himmals til okkaru kæru mammu.

Pápi! Tú vart ein pápi fyri okkum triggjar systrarnar,

tú hevði okkum við tær allastaðni hvar tú fórt, velta eplir ella aftur um heystið at taka eplir upp. Alt fyrifallandi arbeiði vildi tú hava okkum við, men drongurin í hesum arbeiði mundi mangan vera eg sjálv. Eg var góð við pápa eg livdi saman við honum, eg var altíð til at taka, at hjálpa har, ið á stóð.

Pápi var komin upp í ein høgan aldur, og sum hann mangan tók til nú eru mínir dagar taldir, eg havi liva eitt gott lív, havið verið raskur at arbeiða bæði á sjógv og á landi.

Pápi var brotin úr einum kristnum heimi, hann røkti síni áhugamál til lítar,

hann var virkin í miðsóns-arbeiðinum mest sum alla sína tíð, hann var væl avhildin sum organistur í Sørvágs Kirkju. Í miðsónshúsinum Libanon var Edvin tann sum átti at vera við, uttan hann kundi streingjakóri ikki syngja, trúfastur sum altíð og við sínum góðum gávum. Tað bleiv sagt í skemtiligum orðum, floyta bara í oyrðini á honum so dugir hann sangin.

Edvin varð sjómaður sum ungur maður, silgdi bæði við týskum trolarum við eingilsmonnum og tó mest við føroyskum skipum. Eftir sjólívið legðist hann upp á land at arbeiða, hann

starvaðist hjá N. Niclasen timbur og handilsvirkið í nógv ár alt fyrifallandi arbeiði tó mest sum lastbil-sjafør, hann starvaðist eisini hjá Landsverki í nøkur ár til um pensiónsaldur.

Eftir eitt langt arbeiðslív og vorðin pensionist hevði Edvin góðan hug til at fara á flot, eisini bleiv ofta heitt á hann við fríviligum arbeiðsmegi sum t. d uppi í miðsónshúsinum at taka eina hond í ella onkra aðrastaðni so var hann altíð tilreiðar.

Edvin var verfaðir mín hann var góður at koma saman við, hann var altíð til reiðar at hjálpa, saman við Astrid kundi alt lata seg

mammu og pápa - ommu – abba og langabbabørn.

Vilja vit við hesum orðum minnst okkara foreldur og verforeldur.

Estrid Thomassen
Edvin Thomassen

Við Sálma

*Gakk tú tryggur fram við góðum treysti,
Allir ljósir einglar fylgja tær.
Harrin, hann er vinur tín hin besti,
Hansar eyga allar vandar sær.*

Friður verið við tykkum

**Astrid og John Ziska
v/ familju**

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri samkenslu, tá okkara góði maður, pápi, verpápi og abbi

Berint Justinussen

Streymnes

f. 01.03.1936 d. 12.04.2014

andaðist og varð jarðaður.

Ein serlig tøkk starvsfólkinum á Mørkini, fyri umsorgan hansara seinastu tíð. Tøkk fyri vitjanir og heilsanir. Tøkk til prest, kirkjutænningar, sangarar og berarar. Tøkk til tykkum, sum hjálptu til jarðarferðina og ervið. Tøkk fyri blómur og kransar, og tøkk til tykkum, sum fylgdu Berinti á hansara seinastu ferð.

Elisabeth, Agata og Hans Jakup

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum vístu samkenslu, tá ið okkara elskaða mamma, vermamma, omma og langomma

Anna Malena Christiansen

vanliga nevnd Annimalla

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til tykkum, sum fylgdu. Tøkk til Hera prest, kirkjutænningar, sangarar og øllum tykkum, sum á annan hátt vóru um okkum. Tøkk fyri blómur og gávu til Lágargarð. Ein serlig tøkk til starvsfólkið á Heimarustovu fyri at tit vóru so góð við hana, ta tíð hon var har. Somuleiðis tøkk til starvsfólkið á G4.

Svanhild og Anna

Tøkk

Vit vilja takka øllum tykkum, ið sýndu samkenslu í stóru sorg okkara, tá elskaða mamma og unnusta

Armgarð Rósa Glyvradal

so bráðliga bleiv tikin frá okkum.

Tøkk fyri troystarrík orð og sang í kapellinum og Berøa. Takk fyri peningagávur til børnini. Takk til tykkum, ið veittu troyst og hjálp á ymiskan hátt. Takk til tykkum øll, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

**Familjunnar vegna
Børnini og Johnny**